

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. rugsėjo 13 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Reglamentas (ES) Nr. 604/2013 – Valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio vienoje iš valstybių narių pateikto tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, nustatymas – 28 straipsnis – Tarptautinės apsaugos prašymą pateikusio asmens sulaikymas, siekiant užtikrinti jo perdavimą atsakingai valstybei narei – Perdavimo įvykdymo terminas – Maksimalus sulaikymo terminas – Skaičiavimas – Prašymo perimti savo žinion priėmimas prieš vykdant sulaikymą – Sprendimo perduoti vykdymo sustabdymas“

Byloje C-60/16

dėl *Kammarrätten i Stockholm-Migrationsöverdomstolen* (Stokholmo administracinis apeliacinis teismas, nagrinėjantis imigracijos bylas, Švedija) 2016 m. sausio 29 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2016 m. vasario 3 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Mohammad Khir Amayry

prieš

Migrationsverket

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas L. Bay Larsen (pranešėjas), teisėjai M. Vilaras, J. Malenovský, M. Safjan ir D. Šváby,

generalinis advokatas Y. Bot,

posėdžio sekretorė C. Strömholm, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2017 m. sausio 25 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- M. Khir Amayry, atstovaujamo advokatės S. Stoeva,
- *Migrationsverket*, atstovaujamos F. Beijer ir F. Axling,
- Švedijos vyriausybės, atstovaujamos L. Swedenborg, A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson ir N. Otte Widgren,
- Belgijos vyriausybės, atstovaujamos M. Jacobs ir C. Pochet,

* Proceso kalba: švedų.

- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos T. Henze ir R. Kanitz,
 - Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos K. Bulterman ir B. Koopman,
 - Lenkijos vyriausybės, atstovaujamos B. Majczyna,
 - Jungtinės Karalystės vyriausybės, atstovaujamos C. Crane ir M. Holt, padedamų baristerio D. Blundell,
 - Šveicarijos vyriausybės, atstovaujamos C. Bichet,
 - Europos Komisijos, atstovaujamos M. Condou-Durande ir M. K. Simonsson,
- susipažinęs su 2017 m. kovo 1 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,
- priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 604/2013, kuriuo išdėstomi valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės vienoje iš valstybių narių pateikto tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijai ir mechanizmai (OL L 180, 2013, p. 31; toliau – Reglamentas „Dublinas III“), 28 straipsnio 3 dalies išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant Mohammad Khir Amayry ir *Migrationsverket* (Migracijos tarnyba, Švedija) (toliau – tarnyba) ginčą dėl pastarosios sprendimo sulaikyti M. Khir Amayry, kol jis bus perduotas Italijai pagal Reglamentą „Dublinas III“.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Direktyva 2013/33/ES

- 3 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/33/ES, kuria nustatomos normos dėl tarptautinės apsaugos prašytojų priėmimo (OL L 180, 2013, p. 96) (toliau – Priėmimo direktyva), 8 straipsnyje nustatyta:

„1. Valstybės narės negali sulaikyti asmens vien dėl to, kad jis yra [tarptautinės apsaugos] prašytojas pagal 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2013/32/ES dėl tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo bendros tvarkos [(OL L 180, 2013, p. 60)].

<...>

3. Prašytoją galima sulaikyti tik šiais atvejais:

<...>

- f) pagal Reglamento [„Dublinas III“] 28 straipsnį.

<...>“

- 4 Priėmimo direktyvos 9 straipsnio „Sulaikytiems prašytojams teikiamos garantijos“ 1 dalyje nustatyta:

„Prašytojas sulaikomas tik kuo trumpiau, o laikomas sulaikytas tik tol, kol taikomi 8 straipsnio 3 dalyje nustatyti pagrindai.

Su 8 straipsnio 3 dalyje nustatytais sulaikymo pagrindais susijusios administracinės procedūros vykdomos deramai kruopščiai. Sulaikymo trukmės pratęsimo negalima pateisinti ne dėl prašytojo kaltės ilgai trunkančiomis administracinėmis procedūromis.“

Reglamentas „Dublinas III“

- 5 Reglamento „Dublinas III“ 20 konstatuojamoji dalis suformuluota taip:

„Sulaikant prašytojus turėtų būti laikomasi pagrindinio principo, kad asmuo neturėtų būti laikomas sulaikytas vien dėl to, kad jis prašo tarptautinės apsaugos. Sulaikymas turėtų būti kuo trumpesnis ir turėtų būti laikomasi būtinybės bei proporcingumo principų. Visų pirma prašytojų sulaikymas turi vykti pagal [1951 m. liepos 28 d. Ženevoje pasirašytos Konvencijos dėl pabėgėlių statuso] 31 straipsnį. Šiame reglamente numatytos sulaikyto asmens atžvilgiu vykdomos procedūros turėtų būti taikomos kaip prioritetas ir atliekamos per trumpiausius galimus terminus. Valstybės narės taip pat turėtų taikyti [Priėmimo] direktyvos <...> nuostatas dėl sulaikymui taikomų bendrųjų garantijų ir, atitinkamais atvejais, laikymo sąlygų, pagal šį reglamentą sulaikytiems asmenims.“

- 6 Šio reglamento 27 straipsnio 3 ir 4 dalyse nustatyta:

„3. Sprendimų dėl perdavimo apskundimo arba peržiūrėjimo tikslais, valstybės narės savo nacionalinėje teisėje nustato, kad:

- a) skundas arba sprendimo peržiūrėjimas suteikia atitinkamam asmeniui teisę likti atitinkamoje valstybėje narėje, kol bus gauti skundo ar peržiūrėjimo rezultatai; arba
- b) perdavimo vykdymas automatiškai sustabdomas ir toks sustabdymas pasibaigia po tam tikro pagrįsto laikotarpio, per kurį teismas po atidaus ir nuodugnaus nagrinėjimo yra priėmęs sprendimą dėl skundžiamo arba peržiūrimo sprendimo vykdymo sustabdymo; arba
- c) atitinkamam asmeniui suteikiama galimybė per pagrįstą laikotarpį prašyti teismo sustabdyti sprendimo dėl perdavimo vykdymą, kol nagrinėjamas jo skundas ar peržiūrimas sprendimas. Valstybės narės užtikrina, kad būtų taikoma veiksminga teisės gynimo priemonė, sustabdydamos perdavimo vykdymą, kol bus priimtas sprendimas dėl pirmo sustabdymo prašymo. Sprendimas dėl sprendimo dėl perdavimo vykdymo sustabdymo priimamas per pagrįstą laikotarpį, tuo pačiu leidžiant atlikti atidų ir nuodugnų sustabdymo prašymo nagrinėjimą. Sprendime nesustabdyti sprendimo dėl perdavimo vykdymo išdėstomi jį pagrindžiantys motyvai.

4. Valstybės narės gali numatyti, kad kompetentingos institucijos gali *ex officio* nuspręsti sustabdyti sprendimo dėl perdavimo vykdymą, kol nagrinėjamas jo skundas ar peržiūrimas sprendimas.“

- 7 Šio reglamento 28 straipsnyje nustatyta:

„1. Valstybės narės negali sulaikyti asmens vien dėl to, kad jam taikoma šiuo reglamentu nustatyta procedūra.

2. Jei nustatoma didelis pavojus, kad asmuo pasislėps, valstybės narės gali sulaikyti atitinkamą asmenį, kad būtų užtikrintos perdavimo procedūros pagal šį reglamentą, individualiai įvertinus konkretų atvejį, ir tik jei sulaikymas yra proporcingas ir kitos švelnesnės alternatyvios prievartos priemonės negali būti veiksmingai taikomos.

3. Sulaikymas trunka kuo trumpesnę laikotarpį ir ne ilgiau nei pagrįstai būtina reikalaujamoms administracinėms perdavimo procedūroms su deramu kruopštumu atlikti, kol bus įvykdytas perdavimas pagal šį reglamentą.

Kai asmuo sulaikomas pagal šį straipsnį, prašymo perimti savo žinion arba atsiimti pateikimo laikotarpis neviršija vieno mėnesio nuo prašymo pateikimo. Pagal šį reglamentą procedūrą atliekanti valstybė narė tokiais atvejais paprašo atsakymą pateikti skubiai. Toks atsakymas pateikiamas per dvi savaites nuo prašymo gavimo. Tai, kad neatsakoma per dviejų savičių laikotarpį, prilygsta prašymo priėmimui ir reiškia pareigą perimti asmenį savo žinion arba jį atsiimti, įskaitant pareigą tinkamai pasirūpinti atvykimo organizavimu.

Kai asmuo sulaikomas pagal šį straipsnį, tas asmuo iš prašančiosios valstybės narės atsakingai valstybei narei perduodamas taip greitai, kaip tik praktiškai įmanoma, ir ne vėliau kaip per šešias savaites nuo netiesioginio ar tiesioginio kitos valstybės narės prašymo atitinkamą asmenį perimti savo žinion arba atsiimti priėmimo arba nuo tada, kai skundas arba sprendimo peržiūrėjimas nebeteri sustabdomojo poveikio pagal 27 straipsnio 3 dalį.

Kai prašančioji valstybė narė nesilaiko prašymo perimti savo žinion arba atsiimti pateikimo terminų arba kai perdavimas neįvykdomas per trečioje pastraipoje nurodytą šešių savičių laikotarpį, asmuo nebegeri būti sulaikytas. Atitinkamai ir toliau taikomi 21, 23, 24 ir 29 straipsniai.

4. Laikymo sąlygų ir sulaikytiems asmenims taikomų garantijų atveju, siekiant užtikrinti perdavimo atsakingai valstybei narei procedūras, taikomi [Priėmimo direktyvos] 9, 10 ir 11 straipsniai.“

8 Šio reglamento 29 straipsnio 1 ir 2 dalys išdėstytos taip:

„1. Prašytojas <...> iš prašančiosios valstybės narės atsakingai valstybei narei perduodamas pagal prašančiosios valstybės narės nacionalinę teisę, atitinkamoms valstybėms narėms pasikonsultavus, kiek praktiškai įmanoma greičiau, bet ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo kitos valstybės narės prašymo atitinkamą asmenį perimti savo žinion arba atsiimti gavimo arba nuo galutinio sprendimo dėl skundo ar peržiūrėjimo priėmimo, jei sprendimo vykdymas buvo sustabdytas pagal 27 straipsnio 3 dalį.

<...>

2. Tais atvejais, kai perdavimas per šešis mėnesius neįvyksta, atsakinga valstybė narė atleidžiama nuo pareigų atitinkamą asmenį perimti savo žinion arba atsiimti, o atsakomybė pereina prašančiajai valstybei narei. Šis terminas gali būti pratęstas ne ilgiau kaip iki vienerių metų, jei perdavimas negalėjo įvykti dėl atitinkamo asmens įkalinimo, arba ne ilgiau kaip iki aštuoniolikos mėnesių, jei atitinkamas asmuo slapstosi.“

Švedijos teisė

9 Pagal *utlänningslag* (Įstatymas dėl užsieniečių, SFS 2005, Nr. 716) 8 skyriaus 1 straipsnį įstatymas taikomas taip, kad užsieniečio laisvė nebūtų apribojama labiau, nei tai yra būtina kiekvienu konkrečiu atveju.

- 10 Įstatymo dėl užsieniečių 1 skyriaus 9 straipsnyje nurodyta, kad šio įstatymo nuostatos, reglamentuojančios įpareigojimą išvykti iš teritorijos ir išsiuntimą, taip pat *mutatis mutandis* taikomos sprendimams perduoti pagal Reglamentą „Dublinas III“.
- 11 Įstatymas dėl užsieniečių 10 skyriaus 1 straipsnis leidžia sulaikyti 18 metų ar vyresnius užsieniečius, siekiant pasirengti vykdyti sprendimą dėl išsiuntimo ar jį įvykdyti.
- 12 Įstatymas dėl užsieniečių 4 straipsnio 10 skyriuje nustatyta, kad užsienietis negali būti sulaikytas ilgiau negu du mėnesius, nebent yra svarbių priežasčių, kurios pateisina jo sulaikymą ilgesniam laikotarpiui, ir konkrečiai nurodyta, jog tais atvejais, kai yra tokių priežasčių, užsienietis negali būti sulaikytas ilgiau negu tris mėnesius. Jeigu tikėtina, jog sprendimo dėl jo perdavimo vykdymas truks ilgiau, nes užsienietis nebendradarbiauja arba reikia daugiau laiko gauti būtinus dokumentus, – ilgesniam nei dvylikos mėnesių laikotarpiui.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 13 2014 m. gruodžio 19 d. M. Khir Amayry pateikė prieglobsčio prašymą Švedijoje.
- 14 Kadangi atlikus paiešką sistemoje „Eurodac“ buvo nustatyta, kad suinteresuotas asmuo į Italijos teritoriją atvyko 2014 m. gruodžio 6 d. ir tokį tarptautinės apsaugos prašymą jau buvo pateikęs Danijoje 2014 m. gruodžio 17 d., tarnyba 2015 m. sausio 15 d. Italijos institucijų paprašė perimti M. Khir Amayry savo žinion.
- 15 2015 m. kovo 18 d. Italijos institucijos sutiko priimti šį prašymą ir perimti ieškovą savo žinion.
- 16 2015 m. balandžio 2 d. tarnyba atmetė M. Khir Amayry prašymą išduoti leidimą gyventi šalyje ir jo tarptautinės apsaugos prašymą, nutraukė bylą dėl pabėgėlio statuso pripažinimo ir nusprendė perduoti suinteresuotąjį asmenį Italijai. Be to, manydama, jog yra didelis pavojus, kad asmuo pasislėps, tarnyba nusprendė jį sulaikyti.
- 17 M. Khir Amayry apskundė tarnybos sprendimą *Förvaltningsrätten i Stockholm-Migrationsdomstolen* (Stokholmo administracinis teismas, nagrinėjantis imigracijos bylas, Švedija). Atsižvelgdama į šį skundą tarnyba nusprendė sustabdyti sprendimo perduoti vykdyimą.
- 18 Atsižvelgdamas į byloje surinktus duomenis *Förvaltningsrätten i Stockholm-Migrationsdomstolen* (Stokholmo administracinis teismas, nagrinėjantis imigracijos bylas, Švedija) 2015 m. balandžio 29 d. atmetė skundą, konkrečiai motyvuodamas tuo, kad yra pavojus, jog paleistas iš sulaikymo vietos M. Khir Amayry gali slapstytis, vengti valdžios institucijų arba kitaip kliudyti įvykdyti sprendimą perduoti. M. Khir Amayry dėl šio sprendimo pateikė apeliacinį skundą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui.
- 19 2015 m. gegužės 8 d. sprendimas perduoti buvo įvykdytas. Paskui M. Khir Amayry grįžo į Švediją ir 2015 m. birželio 1 d. pateikė naują tarptautinės apsaugos prašymą.
- 20 2015 m. liepos 30 d. prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas atsisakė leisti pateikti apeliacinį skundą dėl *Förvaltningsrätten i Stockholm-Migrationsdomstolen* (Stokholmo administracinis teismas, nagrinėjantis imigracijos bylas) sprendimo dalies, susijusios su perdavimu, tačiau jį priėmė, kiek tai susiję su M. Khir Amayry sulaikymu.

21 Šiomis aplinkybėmis *Kammarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen* (Stokholmo administracinis apeliacinis teismas, nagrinėjantis imigracijos bylas, Švedija) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

- „1. Jei prieglobsčio prašytojas nėra sulaikytas tuo metu, kai atsakinga valstybė narė sutinka perimti jį savo žinion, bet sulaikomas vėliau dėl to, kad tik tada nusprendžiama, kad yra didelis pavojus, jog asmuo slapstysis, ar tokiu atveju Reglamento [„Dublinas III“] 28 straipsnio 3 dalyje nustatytas šešių savaičių terminas gali būti pradėtas skaičiuoti nuo tos dienos, kai asmuo sulaikomas, ar jis turi būti pradedamas skaičiuoti nuo kitos datos, o jei taip, tai nuo kada?
2. Ar tokiu atveju, kai prieglobsčio prašytojas nėra sulaikytas tuo metu, kai atsakinga valstybė narė sutinka perimti jį savo žinion, Reglamento [„Dublinas III“] 28 straipsnis draudžia taikyti tokias nacionalines nuostatas [kaip antai Švedijos nuostatas], pagal kurias užsienietis, kol bus įvykdytas sprendimas perduoti, negali būti sulaikytas ilgiau nei du mėnesius, jei nėra svarbių priežasčių sulaikyti jo ilgesniam laikotarpiui, o jeigu yra tokių priežasčių, jis gali būti sulaikytas ne ilgiau kaip tris mėnesius, arba, jei tikėtina, kad vykdymas truks ilgiau dėl to, jog užsienietis nepakankamai bendradarbiauja arba užtrunka dokumentų gavimo procedūra, ne ilgiau kaip dvylika mėnesių?
3. Ar tuomet, kai [perdavimo] vykdymo procedūra pradedama iš naujo ir skundas arba sprendimo peržiūrėjimas neturi sustabdomojo poveikio (žr. [Reglamento „Dublinas III“] 27 straipsnio 3 dalį), turi būti pradedamas skaičiuoti naujas šešių savaičių terminas siekiant įvykdyti perdavimą, ar vis dėlto reikia išskaičiuoti, pavyzdžiui, dienas, kurias asmuo praleido jau būdamas sulaikytas po to, kai atsakinga valstybė sutiko jį perimti savo žinion arba atsiimti?
4. Ar svarbu yra tai, kad prieglobsčio prašytojas, kuris apskundė sprendimą perduoti, pats neprašė sustabdyti sprendimo perduoti vykdymo, kol bus išnagrinėtas skundas (žr. [Reglamento „Dublinas III“] 27 straipsnio 3 dalies c punktą ir šio straipsnio 4 dalį)?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo ir antrojo klausimų

- 22 Savo pirmuoju ir antruoju klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar Reglamento „Dublinas III“ 28 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad jis draudžia nacionalinės teisės nuostatą, kaip nagrinėjama šioje byloje, pagal kurią tuo atveju, kai tarptautinės apsaugos prašytojo sulaikymas pradedamas po to, kai prašoma valstybė narė priėmė prašymą perimti jį savo žinion, sulaikymas iš principo gali tęstis ne ilgiau negu du mėnesius, o jeigu yra svarbių priežasčių, pateisinančių ilgesnį sulaikymo laikotarpį, – ne ilgiau negu tris mėnesius, bet ne ilgiau negu dvylika mėnesių, jeigu tikėtina, jog perdavimas truks ilgiau dėl to, kad atitinkamas asmuo nebendradarbiauja, arba jeigu užtrunka daug laiko gauti reikiamus dokumentus.
- 23 Iš tikrųjų iš Priėmimo direktyvos 8 straipsnio 1 dalies matyti, kad valstybės narės negali sulaikyti asmens vien dėl to, kad jis yra tarptautinės apsaugos prašytojas.
- 24 Vis dėlto šios direktyvos 8 straipsnio 3 dalies f punkte numatyta galimybė tarptautinės apsaugos prašytoją sulaikyti pagal Reglamento „Dublinas III“ 28 straipsnį.
- 25 Iš šio reglamento 28 straipsnio 1 ir 2 dalių matyti, jog nors valstybės narės negali sulaikyti asmens, kad būtų užtikrintos perdavimo procedūros pagal šį reglamentą vien dėl to, kad jam taikoma šiame reglamente nustatyta procedūra, jos vis dėlto gali, laikydamosi tam tikrų sąlygų, sulaikyti asmenį, kai yra didelis pavojus, kad jis pasislėps.

- 26 Konkrečiai ši teisė nustatyta šio reglamento 28 straipsnio 3 dalyje, kurio pirmoje pastraipoje nurodyta, jog sulaikymas trunka kuo trumpesnę laikotarpį ir ne ilgiau, nei pagrįstai būtina reikalaujamoms administracinėms perdavimo procedūroms su deramu kruopštumu atlikti, kol bus įvykdytas perdavimas pagal šį reglamentą.
- 27 Siekiant sukonkretinti šį principą, Reglamento „Dublinas III“ 28 straipsnio 3 dalies antroje ir trečioje pastraipose nustatomi specialūs terminai, per kuriuos turi būti pateikiamas prašymas atitinkamą asmenį perimti savo žinion arba atsiimti ir įvykdyti jo perdavimą. Iš šio reglamento 28 straipsnio 3 dalies ketvirtos pastraipos, be kita ko, matyti, kad jeigu prašančioji valstybė narė nesilaiko šių terminų, atitinkamas asmuo paleidžiamas.
- 28 Dėl perdavimui įvykdyti skirto termino, kuris vienintelis yra svarbus tokiomis aplinkybėmis, kaip nagrinėjamos šioje pagrindinėje byloje, kurioje prašymas atitinkamą asmenį perimti savo žinion prieš jį sulaikant jau buvo priimtas, vien iš minėto reglamento 28 straipsnio 3 dalies trečios pastraipos formuluotės negalima nustatyti, ar ši nuostata taikoma visoms situacijoms, kai asmuo yra sulaikytas, laukiant, kol jis bus perduotas, ar tik tuo atveju, kai asmuo jau buvo sulaikytas ir kai įvyksta vienas iš dviejų minėtoje nuostatoje numatytų įvykių, t. y. pirma, priimamas prašymas perimti savo žinion ar atsiimti ir, antra, pasibaigia sprendimo perduoti apskundimo arba peržiūrėjimo sustabdomasis poveikis.
- 29 Pagal Teisingumo Teismo suformuotą praktiką aiškinant Sąjungos teisės nuostatą reikia atsižvelgti ne tik į jos formuluotę, bet ir į kontekstą bei teisės akto, kuriame ji įtvirtinta, tikslus (2013 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Koushkaki*, C-84/12, EU:C:2013:862, 34 punktą ir jame nurodyta jurisprudenciją).
- 30 Šiuo klausimu pažymėtina, kad Reglamente „Dublinas III“ nustatytos perėmimo savo žinion arba atsiėmimo procedūromis iš esmės siekiama leisti vadovaujantis šiuo reglamentu įvykdyti trečiosios valstybės piliečio perdavimą valstybei narei, kuri atsakinga už šio piliečio paduoto tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą.
- 31 Vykdamas šias procedūras teise atitinkamą asmenį sulaikyti, laikantis tam tikrų sąlygų, siekiama, kaip pažymima minėto reglamento 28 straipsnio 2 dalyje, užtikrinti perdavimo procedūrų įvykdymą norint išvengti, kad tas asmuo pasislėptų ir vengtų, kad būtų įvykdytas sprendimas jį perduoti, jeigu jis būtų priimtas.
- 32 Šiomis aplinkybėmis sprendimas nustatyti šešių savaičių terminą, kaip nustatytas šio reglamento 28 straipsnio 3 dalies trečioje pastraipoje, rodo, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas manė, jog toks laikotarpis gali būti būtinas siekiant perduoti sulaikytą asmenį.
- 33 Taigi, kadangi jokie Reglamento „Dublinas III“ 28 straipsnio 3 dalies trečioje pastraipoje nustatyto termino nepradedama skaičiuoti nuo sulaikymo momento, jeigu būtų manoma, kad ši nuostata taikoma visais asmens sulaikymo, kol jis bus perduotas, atvejais, tai reikštų, kad sulaikymas neišvengiamai pasibaigia praėjus šešioms savaitėms po prašymo atitinkamą asmenį perimti savo žinion arba atsiimti priėmimo, net jei asmuo sulaikytas tik jau priėmus šį prašymą.
- 34 Taigi, esant tokioms aplinkybėms, sulaikymas siekiant įvykdyti perdavimą truktų neišvengiamai trumpiau negu šešias savaites, o praėjus šešioms savaitėms nuo prašymo priėmimo, bet koks sulaikymas net nebūtų galimas.
- 35 Šiomis aplinkybėmis valstybė narė turėtų teisę inicijuoti atitinkamo asmens sulaikymą tik trumpą šešių mėnesių termino, jai suteikto pagal Reglamento „Dublinas III“ 29 straipsnio 1 ir 2 dalis, dalį, kad sėkmingai įvykdytų perdavimą, net jeigu to asmens pasislėpimo pavojus, kuris galėtų pateisinti sulaikymą, kyla tik vėliau.

- 36 Be to, nors šio reglamento 29 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad perdavimo terminas gali būti pratęstas iki aštuoniolikos mėnesių, jei atitinkamas asmuo slapstosi, asmens, kuris slapstėsi bent šešias savaites, negalima sulaikyti, jeigu jis ir vėl yra pasiekiamas kompetentingoms institucijoms.
- 37 Atsižvelgiant į šias aplinkybes, atrodo, kad šio sprendimo 33 punkte pateiktas aiškinimas gali, viena vertus, gerokai apriboti minėtame reglamente numatytų procedūrų veiksmingumą; kita vertus, tai gali paskatinti atitinkamus asmenis pasislėpti ir sukliudyti perduoti juos atsakingai valstybei narei, taip sužlugdant to reglamento principų taikymą ir procedūrų įgyvendinimą (pagal analogiją žr. 2016 m. kovo 17 d. Sprendimo *Mirza*, C-695/15 PPU, EU:C:2016:188, 52 punktą ir 2017 m. sausio 25 d. Sprendimo *Vilkas*, C-640/15, EU:C:2017:39, 37 punktą).
- 38 Taip pat toks aiškinimas neatitinka Sąjungos teisės aktų leidėjo Reglamento „Dublinas III“ 20 konstatuojamoje dalyje išreikšto siekio leisti vykdyti sulaikymą, tačiau apriboti jo trukmę, nes jis arba apribotų sulaikymo trukmę, arba iš viso užkirstų kelią sulaikyti, atsižvelgiant ne į laiką, kurį atitinkamas asmuo buvo sulaikytas, bet į laiką, kuris praėjo nuo tos dienos, kai prašoma valstybė narė priėmė prašymą perimti savo žinion ar atsiimti.
- 39 Taigi Reglamento „Dublinas III“ 28 straipsnio 3 dalies trečią pastraipą reikia aiškinti taip, kad šioje nuostatoje numatytas maksimalus šešių savaičių terminas, per kurį sulaikytas asmuo turi būti perduotas, taikomas tik tuo atveju, kai atitinkamas asmuo jau buvo sulaikytas įvykus vienam iš dviejų šioje nuostatoje numatytų įvykių.
- 40 Taigi, kai atitinkamas asmuo sulaikomas, kol bus perduotas, po to, kai prašoma valstybė narė priėmė prašymą perimti savo žinion ar atsiimti, vienas iš šio reglamento 28 straipsnio 3 dalyje tiksliai apibrėžtų terminų taikomas tik nuo tada, kai, pavyzdžiui, sprendimo perduoti apskundimas arba peržiūrėjimas praranda savo sustabdomąjį poveikį pagal minėto reglamento 27 straipsnio 3 dalį.
- 41 Nors Reglamente „Dublinas III“ nėra nustatyta maksimalaus sulaikymo termino, vis dėlto toks sulaikymas turi pirmiausia atitikti šio reglamento 28 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą, pagal kurią sulaikymas trunka kuo trumpesnę laikotarpį ir ne ilgiau, nei pagrįstai būtina reikalaujamoms administracinėms perdavimo procedūroms su deramu kruopštumu atlikti, kol bus įvykdytas perdavimas pagal šį reglamentą.
- 42 Antra, kompetentinga institucija pagal reglamento 28 straipsnio 4 dalį turi laikytis Priėmimo direktyvos nuostatų, reglamentuojančių tarptautinės apsaugos prašymą pateikusių asmenų sulaikymą, pirmiausia jos 9 straipsnio 1 dalies, iš kurios, be kita ko, matyti, jog administracinės procedūros, susijusios su sulaikymo motyvu, vykdomos deramai kruopščiai.
- 43 Galiausiai ši institucija turi atsižvelgti į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 6 straipsnį, nes Reglamento „Dublinas III“ 28 straipsnio 2 dalyje numatytas naudojimosi pagrindine teise į laisvę ir saugumą apribojimas (šiuo klausimu žr. 2016 m. vasario 15 d. Sprendimo *N.*, C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, 49 punktą ir 2017 m. kovo 15 d. Sprendimo *Al Chodor*, C-528/15, EU:C:2017:213, 36 punktą).
- 44 Šiomis aplinkybėmis kompetentinga institucija, prižiūrint nacionaliniams teismams, turi kruopščiai vykdyti perdavimo procedūrą, kad sulaikymo trukmė, įvertinta atsižvelgiant į konkrečius šiai procedūrai keliamus reikalavimus kiekvienu konkrečiu atveju, nebūtų pratęsta ilgiau, negu būtina šiai procedūrai įvykdyti (pagal analogiją žr. 2015 m. liepos 16 d. Sprendimo *Lanigan*, C-237/15 PPU, EU:C:2015:474, 58 ir 59 punktus).
- 45 Be to, atitinkamas asmuo negali būti sulaikytas kur kas ilgesnį negu šešių savaičių, per kurias perdavimas galėjo būti tinkamai įvykdytas, terminą, nes iš Reglamento „Dublinas III“ 28 straipsnio 3 dalies trečios pastraipos matyti, kad šis laikotarpis iš principo yra pakankamas, pirmiausia

atsižvelgiant į šiuo reglamentu nustatytą supaprastintą perdavimo tarp šalių procedūrą, kad kompetentingos institucijos galėtų įvykdyti perdavimą (pagal analogiją žr. 2015 m. liepos 16 d. Sprendimo *Lanigan*, C-237/15 PPU, EU:C:2015:474, 60 punktą).

- 46 Taigi, kadangi tai, kad tarptautinės apsaugos prašytojo sulaikymas pradedamas po to, kai prašoma valstybė narė priėmė prašymą perimti savo žinion, negali ypač apsunkinti jo perdavimo, trijų arba dvylikos mėnesių sulaikymo laikotarpis, per kurį perdavimas galėjo būti tinkamai įvykdytas, viršija laikotarpį, kuris pagrįstai būtinas siekiant deramai kruopščiai įvykdyti reikalingas administracines procedūras, kol bus įvykdytas perdavimas.
- 47 Kita vertus, esant tokioms aplinkybėms, atsižvelgiant į valstybių narių turimą diskreciją priimti priemones, kuriomis siekiama įgyvendinti Sąjungos teisės aktus, dviejų mėnesių sulaikymo trukmė nebūtinai turi būti laikoma pernelyg ilga, nes kompetentinga institucija, prižiūrint nacionaliniams teismams, turi patikrinti, ar ji atitinka kiekvieno konkretaus atvejo ypatybes.
- 48 Vis dėlto tuo atveju, kai po sulaikymo apskundimas arba peržiūrėjimas praranda savo sustabdomąjį poveikį pagal Reglamento „Dublinas III“ 27 straipsnio 3 dalį, vadovaujantis šio reglamento 28 straipsnio 3 dalies trečia ir ketvirta pastraipomis, asmuo negali būti sulaikytas ilgiau negu šešias savaites nuo šios datos.
- 49 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad Reglamento „Dublinas III“ 28 straipsnis, siejamas su Pagrindinių teisių chartijos 6 straipsniu, turi būti aiškinamas taip:
- jis nedraudžia nacionalinės teisės nuostatų, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, pagal kurią tuo atveju, kai tarptautinės apsaugos prašytojo sulaikymas pradedamas po to, kai prašoma valstybė narė priėmė prašymą perimti jį savo žinion, sulaikymas gali būti vykdomas ne ilgiau kaip du mėnesius, jeigu, viena vertus, sulaikymo trukmė neviršija perdavimo procedūrai įvykdyti būtino laikotarpio, vertinamo atsižvelgiant į konkrečius šiai procedūrai keliamus reikalavimus kiekvienu konkrečiu atveju, ir, kita vertus, jeigu tam tikrais atvejais sulaikymas trunka ne ilgiau negu šešias savaites, skaičiuojant nuo dienos, kurią sprendimo perduoti apskundimas arba peržiūrėjimas neteko sustabdomojo poveikio, ir
 - jis draudžia nacionalinės teisės nuostatą, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, kuri tokiomis aplinkybėmis leidžia toliau tęsti sulaikymą tris arba dvylika mėnesių, per kuriuos perdavimas galėjo būti tinkamai įvykdytas.

Dėl trečiojo klausimo

- 50 Trečiuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar Reglamento „Dublinas III“ 28 straipsnio 3 dalis turi būti aiškinama taip, kad iš šioje nuostatoje nustatyto šešių savaičių termino, kuris skaičiuojamas nuo tada, kai sprendimo perduoti apskundimas arba peržiūrėjimas netenka sustabdomojo poveikio, nereikia išskaičiuoti dienų, per kurias atitinkamas asmuo buvo sulaikytas po to, kai valstybė narė priėmė prašymą perimti savo žinion arba atsiimti, skaičiaus.
- 51 Pažymėtina, kad Reglamento „Dublinas III“ 28 straipsnio 3 dalies trečioje pastraipoje nustatyta, kad kai asmuo sulaikomas pagal 28 straipsnį, jis atsakingai valstybei narei perduodamas taip greitai, kaip tik praktiškai įmanoma, ir ne vėliau kaip per šešias savaites nuo netiesioginio ar tiesioginio kitos valstybės narės prašymo atitinkamą asmenį perimti savo žinion arba atsiimti priėmimo arba nuo tada, kai sprendimo perduoti apskundimas arba peržiūrėjimas nebeturi sustabdomojo poveikio pagal 27 straipsnio 3 dalį.

- 52 Iš to paties reglamento 28 straipsnio formuluotės matyti, kad jame nustatyti du skirtingi šešių savaičių terminai, tačiau nenurodoma, ar jie turi būti sutapatinti ir ar antro termino trukmė tam tikrais atvejais turi būti sutrumpinta.
- 53 Šį išaiškinimą patvirtina Sąjungos teisės aktų leidėjo šiems terminams suteikta paskirtis.
- 54 Iš tiesų, nors Reglamento „Dublinas III“ 28 straipsnio 3 dalies trečioje pastraipoje nustatyti terminai, remiantis šio reglamento 28 straipsnio 3 dalies ketvirta pastraipa, apriboja maksimalų sulaikymo terminą, jais iš tikrųjų siekiama apibrėžti laikotarpį, per kurį turi būti įvykdytas perdavimas, ir kad tam tikrais atvejais jie pakeičia pagrindinius terminus, kurie šiuo tikslu nustatyti minėto reglamento 29 straipsnio 1 dalyje.
- 55 Taigi tol, kol tęsiasi sprendimo perduoti apskundimo arba peržiūrėjimo sustabdomasis poveikis, praktiškai neįmanoma įvykdyti perdavimo, nes šiuo tikslu numatytas jo terminas gali būti pradedamas skaičiuoti tik tuomet, kai dėl būsimo perdavimo įvykdymo iš principo yra sutarta ir lieka tik nustatyti perdavimo būdus – nuo datos, kurią šis sustabdomasis poveikis pasibaigia (pagal analogiją žr. 2009 m. sausio 29 d. Sprendimo *Petrosian*, C-19/08, EU:C:2009:41, 45 punktą).
- 56 Tokiomis aplinkybėmis kiekviena iš abiejų valstybių narių, organizuodama perdavimą, susiduria su tokiais pačiais praktiniais sunkumais, su kuriais būtų susidūrusi, jeigu perdavimas būtų buvęs vykdomas iš karto po to, kai buvo priimtas prašymas perimti arba atsiimti, todėl jai turi būti skirtas toks pats šešių savaičių terminas, siekiant nustatyti techninius perdavimo būdus ir jį įvykdyti (pagal analogiją žr. 2009 m. sausio 29 d. Sprendimo *Petrosian*, C-19/08, EU:C:2009:41, 43 ir 44 punktus).
- 57 Ta aplinkybė, kad atitinkamas asmuo buvo sulaikytas tuomet, kai sprendimo perduoti apskundimo arba peržiūrėjimo sustabdomasis poveikis buvo atšauktas, pati savaime negali gerokai palengvinti perdavimo įvykdymo, nes atitinkamos valstybės narės negali išspręsti jo techninių klausimų, kadangi nebuvo nustatyta nei jo būdo, nei *a fortiori* datos.
- 58 Kita vertus, tuomet, kai atitinkamas asmuo skundą arba prašymą dėl sprendimo peržiūrėjimo pateikia tik praėjus kelioms savaitėms po sulaikymo, Reglamento „Dublinas III“ 28 straipsnio 3 dalies trečioje pastraipoje nustatyto antro termino galimas sutrumpinimas dienų, kurias šis asmuo jau buvo sulaikytas, skaičiumi gali praktiškai atimti iš kompetentingos institucijos bet kokią galimybę įvykdyti perdavimą prieš pasibaigiant sulaikymui ir taip sukliudyti veiksmingai pasinaudoti Sąjungos teisės aktų leidėjo numatyta teise sulaikyti atitinkamą asmenį, siekiant pašalinti didelį pavojų, kad šis asmuo pasislėps.
- 59 Taigi, į trečiąją klausimą reikia atsakyti, kad Reglamento „Dublinas III“ 28 straipsnio 3 dalis turi būti aiškinama taip, kad iš šioje nuostatoje nustatyto šešių savaičių termino, kuris pradedamas nuo tada, kai sprendimo perduoti apskundimas arba peržiūrėjimas praranda sustabdomąjį poveikį, neturi būti išskaičiuojamas dienų, per kurias atitinkamas asmuo buvo sulaikytas po to, kai valstybė narė priėmė prašymą perimti jį savo žinion ar atsiimti, skaičius.

Dėl ketvirtojo klausimo

- 60 Ketvirtuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar Reglamento „Dublinas III“ 28 straipsnio 3 dalis turi būti aiškinama taip, kad šioje nuostatoje nustatytas šešių savaičių terminas nuo tada, kai sprendimo perduoti apskundimas arba peržiūrėjimas praranda sustabdomąjį poveikį, taip pat taikomas tuomet, kai atitinkamas asmuo konkrečiai neprašė sustabdyti sprendimo perduoti vykdymo.

- 61 Iš Reglamento „Dublinas III“ 28 straipsnio 3 dalies trečios pastraipos matyti, kad šioje nuostatoje nustatytas antras terminas perdavimui įvykdyti pradedamas skaičiuoti nuo to momento, kai sprendimo perduoti apskundimas arba peržiūrėjimas praranda sustabdomąjį poveikį pagal šio reglamento 27 straipsnio 3 dalį.
- 62 Kaip buvo konstatuota šio sprendimo 55 punkte, šia teisės norma siekiama suteikti kompetentingai institucijai terminą, kurio pakaktų įvykdyti sulaikyto asmens perdavimą atsižvelgiant į tai, jog kai sprendimo perduoti apskundimas arba peržiūrėjimas turi sustabdomąjį poveikį, perdavimą galima vykdyti tik tuomet, kai pasibaigia šis sustabdomasis poveikis.
- 63 Svarbu pažymėti, kad aplinkybė, jog pripažįstamas sprendimo perduoti apskundimo arba peržiūrėjimo sustabdomasis poveikis, šiuo klausimu yra esminė, nes tai kliudo įvykdyti perdavimą, o atitinkamo asmens išankstinis prašymas dėl sprendimo perduoti sustabdymo pateikimas arba jo nepateikimas neturi lemiamos reikšmės.
- 64 Kita vertus, pažymėtina, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas nurodė pasibaigusį sustabdomąjį poveikį pagal „Reglamento „Dublinas III“ 27 straipsnio 3 dalį“, ir nedarė skirtumo tarp valstybių narių, kurios nusprendė sprendimo perduoti apskundimui arba peržiūrėjimui automatiškai suteikti sustabdomąjį poveikį pagal šio reglamento 27 straipsnio 3 dalies a ir b punktus, ir valstybių narių, kurios nusprendė šį sustabdomąjį poveikį sieti su teismo sprendimu, priimtu atitinkamo asmens prašymu, pagal minėto reglamento 27 straipsnio 3 dalies c punktą.
- 65 Šiuo klausimu primintina, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas neketino tarptautinės apsaugos prašymą pateikusiems asmenims garantuojamos teisminės gynybos paaukoti dėl reikalavimo skubiai nagrinėti tarptautinės apsaugos prašymus (šiuo klausimu žr. 2016 m. birželio 7 d. Sprendimo *Ghezelbash*, C-63/15, EU:C:2016:409, 57 punktą).
- 66 Darytina išvada, kad valstybės narės, pageidavusios sustiprinti prašytojų teisminę apsaugą automatiškai suteikiant sprendimo perduoti apskundimui arba peržiūrėjimui sustabdomąjį poveikį, negalėjo – dėl skubos reikalavimo – atsidurti mažiau palankioje situacijoje nei tos valstybės narės, kurių manymu, tokios priemonės nebuvo būtinos. Taigi, taip būtų tuomet, jeigu šios pirmosios valstybės narės neturėtų pakankamai laiko įvykdyti perdavimą, kai atitinkamas asmuo sulaikomas ir nusprendžia pareikšti skundą (pagal analogiją žr. 2009 m. sausio 29 d. Sprendimo *Petrosian*, C-19/08, EU:C:2009:41, 49 ir 50 punktus).
- 67 Žinoma, Reglamento „Dublinas III“ 28 straipsnio 3 dalyje tiesiogiai nesiremiama hipoteze, numatyta šio reglamento 27 straipsnio 4 dalyje, pagal kurią perdavimas sustabdomas ne dėl įstatymo arba teismo sprendimo, bet dėl to, kad kompetentinga institucija priėmė tokį sprendimą.
- 68 Vis dėlto tokiu atveju atitinkamo asmens padėtis visais atžvilgiais yra panaši į asmens, kurio skundas arba prašymas dėl sprendimo perduoti peržiūrėjimo turi sustabdomąjį poveikį pagal minėto reglamento 27 straipsnio 3 dalį, padėtį.
- 69 Tokiomis aplinkybėmis atrodo, kad, viena vertus, sulaikymas taip pat gali būti būtinas, kol bus išnagrinėtas skundas dėl sprendimo perduoti arba atliktas jo peržiūrėjimas, ir, kita vertus, kad nėra pateisinama pratęsti šį sulaikymą ilgiau negu šešioms savaitėms nuo galutinio sprendimo dėl sprendimo perduoti apskundimo arba peržiūrėjimo priėmimo.
- 70 Be to, atsižvelgiant į Reglamento „Dublinas III“ 28 straipsnio 3 dalies trečioje pastraipoje ir 29 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje vartojamų sąvokų panašumą ir į tai, kad abiem šiomis nuostatomis siekiama nustatyti laikotarpį, per kurį turi būti įvykdytas perdavimas, pažymėtina, kad kiekviena iš šių nuostatų, kuriose minimas tik iš šio reglamento 27 straipsnio 3 dalies kylantis sustabdomasis poveikis, paprastai turi būti aiškinama griežčiau.

- 71 Toks aiškinimas, atsižvelgiant į minėto reglamento 29 straipsnio 1 dalį, reikštų, kad tuomet, kai kompetentinga institucija pasinaudoja to paties reglamento 27 straipsnio 4 dalyje nustatyta galimybe asmens, kuris nėra sulaikytas, naudai, terminas įvykdyti perdavimą taip pat turi būti pradedamas skaičiuoti nuo kitos valstybės narės prašymo atitinkamą asmenį perimti savo žinion arba jį atsiimti priėmimo. Toks aiškinimas praktiškai smarkiai sumažintų šios nuostatos veiksmingumą, nes ja negalėtų būti remiamasi be rizikos sukliudyti įvykdyti tokį perdavimą per Reglamente „Dublinas III“ nustatytus terminus.
- 72 Taip pat svarbu pažymėti, kad tokiam aiškinimui irgi negali būti teikiama pirmenybė dėl to, kad jis esą padėtų labiau apsaugoti asmens laisvę ir saugumą. Iš tiesų, jeigu būtų aiškinama priešingai, dėl to nebūtų išplėstos galimybės jį toliau laikyti sulaikytą, bet būtų užtikrintas tikslaus maksimalaus sulaikymo termino taikymas visais atvejais, kai sulaikymas buvo pratęstas atsižvelgiant į sprendimo perduoti apskundimo arba peržiūrėjimo sustabdomąjį poveikį.
- 73 Atsižvelgiant į tai, kas nustatyta, į ketvirtąją klausimą reikia atsakyti, kad Reglamento „Dublinas III“ 28 straipsnio 3 dalis turi būti aiškinama taip, kad šioje nuostatoje nustatytas šešių savaičių terminas, kuris pradedamas skaičiuoti nuo tada, kai sprendimo perduoti apskundimas arba peržiūrėjimas nebeteri sustabdomojo poveikio, taip pat taikomas tuomet, kai atitinkamas asmuo konkrečiai neprašė sustabdyti sprendimo perduoti vykdymo.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 74 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

- 1. 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 604/2013, kuriuo išdėstomi valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės vienoje iš valstybių narių pateikto tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijai ir mechanizmai, 28 straipsnis, siejamas su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 6 straipsniu, turi būti aiškinamas taip, kad:**
 - jis nedraudžia nacionalinės teisės nuostatos, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, pagal kurią tuo atveju, kai tarptautinės apsaugos prašytojo sulaikymas pradedamas po to, kai prašoma valstybė narė priėmė prašymą perimti jį savo žinion, sulaikymas gali būti vykdomas ne ilgiau kaip du mėnesius, jeigu, viena vertus, jo trukmė neviršija perdavimo procedūrai įvykdyti būtino laikotarpio, vertinamo atsižvelgiant į konkrečius šiai procedūrai keliamus reikalavimus kiekvienu konkrečiu atveju, ir, kita vertus, jeigu tam tikrais atvejais sulaikymas trunka ne ilgiau negu šešias savaites, skaičiuojant nuo dienos, kurią sprendimo perduoti apskundimas arba peržiūrėjimas neteko sustabdomojo poveikio, ir
 - jis draudžia nacionalinės teisės nuostatą, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, kuri tokiomis aplinkybėmis leidžia toliau tęsti sulaikymą tris arba dvylika mėnesių, per kuriuos perdavimas galėjo būti tinkamai įvykdytas.

2. Reglamento Nr. 604/2013 28 straipsnio 3 dalis turi būti aiškinama taip, kad iš šioje nuostatoje nustatyto šešių savaičių termino, kuris pradedamas skaičiuoti nuo tada, kai sprendimo perduoti apskundimas arba peržiūrėjimas netenka sustabdomojo poveikio, nereikia išskaičiuoti dienų, per kurias atitinkamas asmuo buvo sulaikytas po to, kai valstybė narė priėmė prašymą perimti savo žinion arba atsiimti, skaičiaus.
3. Reglamento Nr. 604/2013 28 straipsnio 3 dalis turi būti aiškinama taip, kad šioje nuostatoje nustatytas šešių savaičių terminas, kuris pradedamas skaičiuoti nuo tada, kai sprendimo perduoti apskundimas arba peržiūrėjimas nebeturi sustabdomojo poveikio, taip pat taikomas tuomet, kai atitinkamas asmuo konkrečiai neprašė sustabdyti sprendimo dėl perdavimo vykdymo.

Parašai.